

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 28. siječnja 2007.

Apel za mir u Libanonu i pojasu Gaze

Draga braćo i sestre!

Liturgijski kalendar danas se spominje svetog Tome Akvinskoga, velikog crkvenog naučitelja. Svojom karizmom filozofa i teologa dao je vrijedan primjer sklada između razuma i vjere, koji su dva vida ljudskoga duha, a u potpunosti se ostvaruju u međusobnom susretu i dijalogu. Prema misli svetog Tome, ljudski razum tako reći "diše", to jest kreće se u širokom i otvorenom obzorju gdje se najbolje moe izreći. Kad se, pak, čovjek svede samo na razmišljanje o materijalnim i opipljivim objektima te se zatvori za velika ivotna pitanja, o sebi samome i o Bogu, on osiromašuje. Odnos između vjere i razuma predstavlja niz izazova za kulturu koja dominira današnjim zapadnim svijetom. Upravo je stoga ljubljani Ivan Pavao II. htio tom problemu posvetiti encikliku naslovljenu *Fides et ratio - Vjera i razum*. I sâm sam preuzeo tu temu za svoga nedavnoga govora na Sveučilištu u Regensburgu.

Zapravo, suvremeni razvoj znanosti donosi bezbrojne pozitivne učinke koje valja uvijek priznati. Ipak, istodobno treba prepoznati i da tendencija da se istinitim prihvati samo ono što je opipljivo, predstavlja ograničenje ljudskoga razuma i rađa strašnom shizofrenijom koja je već proglašena i u kojoj zajedno ive nacionalizam i materijalizam, hipertehnologija i raspojasana instinktivnost. Stoga je hitno potrebno ponovno otkriti novi način ljudske racionalnosti otvorene za svjetlost boanskoga Logosa i za njegovu savršenu objavu u Isusu Kristu, utjelovljenom Sinu Bojemu. Kad je kršćanska vjera autentična, ona ne umrtvljuje slobodu ili ljudski razum. Zašto se onda vjera i razum moraju plašiti jedno drugog, ako se u susretu i dijalogu mogu bolje izreći? Vjera pretpostavlja razum i usavršuje ga, a razum, prosvijetljen vjerom, nalazi snagu da se podigne do poznavanja Boga i duhovnih stvarnosti. Ljudski razum ništa ne gubi otvarajući se sadrajima vjere. Naprotiv, sadraji vjere trae njegovo slobodno i svjesno prianjanje.

Dalekovidnom mudročću sveti Toma Akvinski uspio je uspostaviti plodonosni dijalog s arapskom i idovskom mišlju svoga doba, tako da ga se moe drati uvijek aktualnim učiteljem dijaloga s drugim kulturama i religijama. On je znao predstaviti onu divnu kršćansku sintezu između razuma i vjere koja za zapadnu civilizaciju predstavlja dragocjenu baštinu od koje i danas valja zahvaćati da bi mogao voditi učinkoviti dijalog s velikim kulturnim i religijskim tradicijama istoka i juga. Molimo kako bi kršćani, posebice oni koji djeluju na akademskom i kulturnom području, znali izreći razumnost svoje vjere te je svjedočiti u nadahnutom dijalogu ljubavi. Molim taj dar od Gospodina po zagovoru svetog Tome Akvinskoga, a osobito po zagovoru Marije, Prijestolja Mudrosti.

Nakon molitve Anđeo Gospodnji:

Prigodom Svjetskog dana bolesnih od gube, koji se obilježava danas, htio bih da moj pozdrav stigne do svih osoba koje trpe od ove bolesti, dok im jamčim osobiti spomen u svojoj molitvi. elim im ozdravljenje i, u svakom slučaju, prikladnu liječničku skrb i dostojne uvjete. Ohrabrujem zdravstvene djelatnike i volontere koji im pomau, kao i sve koji na bilo koji način pridruuju svoje sile poradi olakšanja ovog stanja koje nije samo bolest, nego i društveno zlo. Ovoj plemenitoj stvari posvetili su se, nasljeđujući Krista, toliki muškarci i ene, među kojima se osobito prisjećam Raoula Follereaua i blaenoga Damjana de Veustera, apostola molokajskih gubavaca.

Apel:

Posljednjih dana nasilje ponovno krvlju oplakuje Libanon. Neprihvatljivo je ponovno se vratiti putu nasilja zbog promicanja vlastitih političkih probitaka. Osjećam veliku tugu zbog toga dragoga naroda. Znam da su mnogi Libanonci u teškim kušnjama da ostave svaku nadu i da se osjećaju izgubljeni u posljednjim događajima. Usvajam one snane riječi što ih je izrekao njegovo blaenstvo kardinal Nasrallah Pierre Sfeir u osudu bratoubilačkih sukoba. Zajedno s njime i s ostalim vjerskim vođama zazivam Boju pomoć kako bi svi Libanonci bez razlike mogli i htjeli zajedno raditi oko toga da od svoje domovine načine zajednički dom, nadvlađujući egoistične stavove koji ih priječe da se doista pobrinu za svoju zemlju (usp. apostolski nagovor Nova nada za Libanon, br. 94).

Libanonskim kršćanima ponavljam poziv da budu promicatelji istinskoga dijaloga među različitim zajednicama, dok na sve zazivam zaštitu Naše Gospe Libanonske.

Usto, nadam se da će što prije prestati nasilje u pojasu Gaze. Cjelokupnom tamošnjem stanovništvu elim izraziti svoju duhovnu blizinu te im jamčiti svoju molitvu, kako bi u svima prevladala elja za zajedničkim djelovanjem za opće dobro, te za poduzimanjem miroljubivih putova smanjivanja razlika i napetosti.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana